

Στην παραμεθόρια Νέα Βύσσα ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Την παραμεθόρια κωμόπολη της Νέας Βύσσας, στα ελληνοτουρκικά σύνορα, επισκέφθηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, επί τη ενάρξει του Τριωδίου, σήμερα, Κυριακή 5 του μηνός Φεβρουαρίου 2023 και ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου.

Αναλύοντας ο Σεβασμιώτατος το τελικό συμπέρασμα της παραβολής του Τελώνου

και του Φαρισαίου, «πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δέ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται» τόνισε: «Ύψωση καί πτώση. Εἶναι δύο ἔννοιες πού τίς ἀντιλαμβάνονται διαφορετικά οἱ ἄνθρωποι καί διαφορετικά ἡ Ἐκκλησία.

Γιά τούς ἀνθρώπους πού κινοῦνται στήν ἄγνοια τοῦ Θεοῦ καί στήν κοσμική νοοτροπία ἡ ὑψωση ἔχει νά κάνει μέ τήν τιμή καί τήν καταξίωση. Εἶναι κάτι ἐπιθυμητό, διότι ἀφήνει στόν ἄνθρωπο τή γλυκιά γεύση τῆς ἀνωτερότητας σέ σχέση μέ τούς διπλανούς του. Οἱ περισσότεροι χαίρονται, ὅταν αἰσθάνονται ὅτι εἶναι πιό πάνω ἀπό τούς ἄλλους σέ ὅλα τά ἐπίπεδα.

Όταν ξέρουν πιά πολλά, όταν έχουν πιά πολλά, όταν τιμῶνται πιά πολύ, όταν ἐπηρεάζουν πιά πολλούς, όταν κατορθώνουν πιά πολλά, όταν σέ σχέση μέ τούς ἄλλους αὐτοί βρίσκονται στό πιά πολύ, τότε πιστεύουν ὅτι ἀνεβαίνουν καί πιά ψηλά. Αὐτό λέγεται **ἐπαρση καί ἐγωϊσμός**. Ἡ ἐπαρση εἶναι ἕνα πνευματικό καρκίνωμα, τό ὁποῖο ξεκινᾷ ἀθόρυβα καί ἐξελίσσεται χωρίς ὅρια, σέ σημεῖο πού μπορεῖ νά ἐπιφέρει τήν πνευματική νέκρωση.

»Ἡ ἐπαρση ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ὕβρη, δηλαδή στήν ἐωσφορική **αὐτοθεοποίηση**. Στήν περίπτωση αὐτή ὁ ἄνθρωπος γκρεμίζει τό Θεό ἀπό μέσα του καί στή θέση τοῦ Θεοῦ τοποθετεῖ τόν ἑαυτό του.

Τότε ή σχέση του μέ τό Θεό εύτελίζεται καί μετατρέπεται σέ θρησκεία. Κόβει καί ράβει τόν Θεό στά δικά του μέτρα καί άπαιτεϊ άπό Αυτόν νά γίνει ένας ύπηρέτης τοϋ έγωισμοϋ καί τής άλαζονείας πού κυρίευσε τόν ίδιο. Στο σημείο πού κορυφώνεται ό μυστικός έγωισμός καί ή κενοδοξία, όταν ό άνθρωπος φθάσει νά άποδίδει στόν έαυτό του τά κατορθώματα καί νά καυχιέται για τίς έπιδόσεις του, όταν τοποθετήσει τόν έαυτό του στην κορυφή καί στό κέντρο τοϋ σύμπαντος, τότε έρχεται ή μεγάλη πτώση.

Τότε γκρεμίζεται πνευματικά καί αυτοκαταδικάζεται σέ απομόνωση από τό Θεό καί από τό συνάνθρωπο. Σ' αὐτή τήν κατάσταση δέν ἀκούει, δέ συμμερίζεται, δέ συντρέχει, δέν ἀγαπᾷ, δέ θυσιάζεται.

Τότε συμβαίνει τό ἐξῆς εἰρωνικό: ὁ ἴδιος νά νομίζει ὅτι εἶναι ἀετός πού πετάει στόν αἰθέρα, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι σκουλήκι πού σέρνεται στή λάσπη καί τή βρωμιά τῆς ἀποστασίας καί τῆς θεϊκῆς ἀπουσίας.

»Ἡ ὕψωση, ὅμως, γιά τό Κύριο εἶναι κάτι ἐντελῶς διαφορετικό. Σύμφωνα μέ τό εὐαγγελικό μήνυμα ἡ ἀληθινή ὕψωση βρίσκεται στό σημεῖο πού ὁ ἄνθρωπος συνδέεται μέ τό Θεό. Ἡ σχέση μέ τόν Κύριο καί μόνον αὐτή ἀνυψώνει τόν ἄνθρωπο. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος στέκεται χαμηλά ἀπέναντι στό Χριστό, ὅσο ἐπωμίζεται τίς εὐθύνες καί τά λάθη του καί δέν τά μεταθέτει κάπου ἄλλοῦ, ὅσο ἐξευτελίζει τόν ἑαυτό του, χτίζοντας ταυτόχρονα τήν ἐλπίδα τοῦ θεϊκοῦ ἐλέους, ὅσο κοιτάζει πρὸς τά κάτω ἀπό ντροπή νά ἀντικρίσει τά ἄνω, ὅσο ἡ καρδιά του συντρίβεται ἀπό τήν **αὐτογνωσία** καί τήν **ἐπίγνωση** τῆς ἐσωτερικῆς ρυπαρότητας τόσο ἀνεβαίνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Όσο αποφεύγει ο ταπεινός άνθρωπος να δικαιώσει τον εαυτό του, τόσο δικαιώνεται από τον Πατέρα του έλεους και Παντοκράτορα Κύριο. Ο άνθρωπος που ελεύθερα και από επίγνωση των παραπτωμάτων του τίπτε και μετανοεί τότε έρχεται τό χέρι του Θεού να τον σηκώνει και να τον ανυψώσει στην αληθινή δόξα, ή όποία ανήκει στους ένάρετους και στους άγωνιστές.

»Σέ αντίθεση πρὸς τὴν ὑψωση ἔχουμε τὴν ἔννοια τῆς πτώσης. Γιά τόν ὑψηλόφρονα καί ἐγωιστὴ ἡ πτώση ἔρχεται ἀπὸ τὸ Θεό. Ἔρχεται ὅχι ὡς τιμωρία ἀλλὰ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς προδοσίας, τῆς ἀποφυγῆς καί τῆς ἐγκατάλειψης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός, πού σέβεται τὴν ἐλευθερία, ἀφήνει τόν ἐγωῖστὴ νὰ ζήσει μόνος του, ἀφοῦ μέσα του δε χωράει κανέναν ἄλλον παρά μόνον ὁ ἑαυτός του. Αὕτῃ ἡ οἰκτρὴ ἀπομόνωση ἀποτελεῖ τελικὰ τὴν πτώση του. Γιά τόν ταπεινό, ὅμως, ἡ πτώση εἶναι κάτι πού προέρχεται ἀπὸ τόν ἴδιο. Μόνος του ταπεινώνει τόν ἑαυτό του. Κομματιάζει ἀκόμη καί τὴν παραμικρότερη σκέψη ἑπαρσης.

Τή στιγμή πού αὐτοταπεινώνεται, ἀνοίγει τήν καρδιά του στό θεϊκό ἔλεος. Ζητεῖ τήν ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ἐπισκέπτεται τήν ταπεινή καρδιά γιά νά τήν εὐλογήσει, διότι εἶναι γόνιμη, ἀνοικτή καί καρποφόρα. Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ στόν ταπεινό ἀποτελεῖ τή δόξα καί τήν ὑψωση τοῦ ἀνθρώπου».

Εκκλησιάσθηκαν ἡ Βουλευτής Ἐβρου **Αναστασία Γκαρά**, ὁ Ἀντιδήμαρχος Ὁρεστιάδος **Ευαγγελος Μαρασλής**, ὁ Διοικητής της XVI Μ/Κ Μεραρχίας Στρατηγός **Θεόδωρος Χατζηγεωργίου**, ὁ Διοικητής της 3ης Ταξιαρχίας Ταξίαρχος **Πέτρος Δασκαλάκης** καί πλήθος πιστών.

Ευλογία της Βασιλόπιτας της Τράπεζας Αγάπης Ορεστιάδος

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε την Βασιλόπιτα της **Τράπεζας Αγάπης (Συσσιτίου) Ορεστιάδος**, που συμπληρώνει φέτος 15 χρόνια λειτουργίας, με υπεύθυνο τον Αρχιερατικό Επίτροπο Ορεστιάδος Αρχιμανδρίτη **Βαρθολομαίο Αστεριάδη**, και το οποίο στεγάζεται στο παραπλεύρως του Μητροπολιτικού Ναού Αγίων Θεοδώρων Επισκοπείο της Ορεστιάδος.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης βραβεύθηκαν οι εθελόντριες της αγάπης, που με τη
οργή και

